

Ruby (1986)

Kolja en ik (rechts) speelden vaak dat we op reis gingen. (1994)

"Op de basisschool deden wij in groep zes of zeven een project over kunst. Daarvoor gingen we met de hele klas op excursie naar Nieuw en Meer. We gingen bij een aantal kunstenaars langs en ook bij mijn moeder op atelierbezoek. Dus ze kwamen echt in ons huis kijken. Bij ons hangt het hele huis vol met kunst. Ik vond het een beetje ongemakkelijk, maar tegelijkertijd was ik ook trots. Het is hier kennelijk toch bijzonder genoeg om speciaal naar toe te komen. Sommige klasgenoten vonden het echt raar, en die zeiden dat ook: 'Wat is het hier raar'.

We hadden vaak aparte mensen op bezoek.

Als klein kind krijg je het niet mee als volwassenen dronken zijn.

Op feesten waren we er gewoon bij. Dronken mensen konden we leuk in de maling nemen. We gingen ze bijvoorbeeld nadoen als ze heel raar gingen dansen. En zo raar dans ik natuurlijk nu ook. En vermeld ik dat ik ben opgegroeid op een kunstenaarster dat hadden ze dan niet in de gaten of misschien ook wel en vonden rein en dat ik mede daardoor open sta voor alle soorten mensen.

Ik was achttien toen ik wegging van Nieuw en Meer. Mijn leven was toen al ergens anders. Ik wilde de stad in en daar leuke dingen doen. Daar gebeurde het allemaal. Het is gezond, denk ik, om ook de rest van de wereld te ontdekken. Een paar jaar later ben ik wel weer terug gekomen. Toen ben ik in een caravannetje gaan wonen en zag ik het opnieuw. Ik moest er echt even tussenuit stappen om te zien dat het toch wel een heel bijzondere plek is."

Mijn moeder wil nog steeds niet dat ik mijn eentje 's avonds laat door de Oeverlanden fiets.

Ik sta rechts een beetje chagrijnig te kijken. Kolja staat achter de wagen met babyneeuwpop. Daar had ik willen staan. Vlnr: Kolja, Melanie, Ruby (1994)